

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

04 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Dudulica Libomir, în numele inculpatului Babei Radu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui

***Babei Radu** XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.04.2019 – 23.08.2019;

Instanța de apel: 09.09.2019 – 22.10.2019;

Instanța de recurs: 21.01.2020 – 04.03.2020;

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 23 august 2019, cauza fiind examinată conform art. 364¹ Cod de procedură penală, Babei Radu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 4 ani.

Conform art. 90 din Codul penal, executarea s-a suspendat condiționat pe un termen de 3 ani și nu va fi executată dacă în termenul de probă fixat condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

A fost încasat de la Babei Radu în folosul statului cheltuielile judiciare în sumă de 3360 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Babei Radu, urmărind scopul punerii în circulație ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope și analoagelor lor în scop de înstrăinare, a săvârșit acțiuni prejudiciabile de circulație

ilicită a drogurilor, manifestată prin procurarea lor din diferite surse și comercializarea către alte persoane, începând cu o perioadă nedeterminată de timp.

Astfel, la 05 iulie 2018, aproximativ la ora 19:20 la intersecția XXXXX, Babei Radu a comercializat contra sumei de 2000 de lei către investigatorul sub acoperire cu date cifrate Cauia Andrei, 5 comprimate, care, conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-3140 din 16.07.2018, conțin substanță psihotropă MDMA, în cantitate totală de 2,54 grame.

Tot el, la 09 iulie 2018, aproximativ la ora 20:00, aflându-se în mun. Chișinău, la XXXXX, a primit de la investigatorul sub acoperire cu date cifrate Cauia Andrei 1200 lei pentru 3 pastile extasy (MDMA), iar în rezultatul percheziției corporale asupra lui Babei Radu au fost depistate 3 comprimate care, conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-4615 din 12.11.2018, conțin substanță psihotropă MDMA, în cantitate totală de 1,503 grame.

Cantitatea totală de MDMA comercializată de către Babei Radu constituie 4,043 grame, care, în conformitate cu Lista substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 23 ianuarie 2006, constituie proporții mari.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procurorul Casian Cornel, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri conform ordinii stabilite pentru prima instanță și a l recunoaște culpabil pe Babei Radu de comiterea infracțiunii cu stabilirea pedepsei prin prisma prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 8 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită funcție în domeniul farmaceutic pe un termen de 3 ani.

În argumentarea apelului depus, procurorul a invocat următoarele:

- instanța de judecată a apreciat corect probele administrate de organul de urmărire penală, însă aceasta la individualizarea pedepsei nu a luat în considerație, atât gravitatea infracțiunii săvârșite, cât și personalitatea inculpatului, care anterior a fost judecat.

- instanța de judecată nu a luat în considerație circumstanțele comiterii infracțiunii cu intenție directă, gradul prejudiciabil al infracțiunii comise, care atentează la sănătatea publică și conviețuirea socială, personalitatea lui Babei Radu Galin, care anterior a comis alte infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2019, apelul procurorului a fost admis, s-a casat sentința parțial, în partea suspendării executării pedepsei cu închisoare și pronunță o nouă hotărâre în această parte prin care:

Babei Radu a fost condamnat la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate pe un termen de 4 ani, s-a exclus suspendarea condiționată a executării pedepsei în baza art. 90 Cod penal. În rest sentința atacată a fost menținută fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptelor săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

La stabilirea și individualizarea pedepsei penale în temeiul art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de fond a constatat lipsa circumstanțelor agravante, ca circumstanțe atenuante a fost reținută recunoașterea vinovăției, căința sinceră și contribuirea activă la descoperirea infracțiunii. Ținând cont de personalitatea inculpatului prima instanță a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare cu suspendarea executării pedepsei în temeiul art. 90 Cod penal.

Instanța de apel a menționat că raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

S-a reținut că, prima instanță incorect a constatat că condițiile necesare pentru a fi invocată instituția suspendării condiționate a executării pedepsei sunt întrunite, mai mult ca atât, instanța nici nu și-a motivat soluția.

În acest context, Colegiul penal consideră, că la aplicarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea săvârșită, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal.

Din aceste considerente și ținând cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, personalitatea inculpatului, care nu este angajat în câmpul muncii, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, iar circumstanțele atenuate la care face referire instanța și anume recunoașterea vinovăției se reține dublu, ca circumstanță atenuantă și în verdea aplicării prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, or pentru aplicarea prevederilor legale enunțate este necesară obligatoriu recunoașterea vinovăției, instanța de apel consideră că scopul pedepsei penale de corectare și

reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, poate fi realizat doar cu privarea inculpatului de libertate, cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, cu excluderea suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoarea prevăzută de art. 90 Cod penal.

Respectiv, instanța de apel a ajuns la concluzia că, personalitatea inculpatului și circumstanțele cauzei impun aplicarea în speță a pedepsei penale sub formă de închisoare și a considerat că aplicarea unei pedepse cu închisoare pe un termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate pe un termen de 4 ani, de natura celeia de care s-a folosit la săvârșirea infracțiunii, și anume în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, legate de primirea, prelucrarea, depozitarea, transportarea, vânzarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, ar fi echitabilă și justificată, care ar avea scopul de corectare și reeducare a inculpatului, de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Aplicarea pedepsei penale în cauză și executarea acestei sancțiuni, în mod firesc urmează să aducă la conștiința inculpatului pericolul faptelor sale și să excludă predispunerea inculpatului de a mai comite asemenea fapte, aspecte pe care inculpatul nu le-a conștientizat la moment.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Dudulica Liubomir în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6 și 10 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei, cu menținerea sentinței Judecătoria Chișinău fără modificări.

În motivare recurentul a indicat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și s-a aplicat pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

Instanța de apel nu a dat apreciere tuturor probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, era obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

În motivarea soluției, instanța de apel a invocat „se reține ca plauzibil argumentului procurorului potrivit căruia, la emiterea sentinței instanța de fond a aplicat o pedeapsă prea blândă, la caz aplicarea art. 90 Cod penal, nu va putea fi executată de inculpat care se află în căutare, astfel nu va putea fi restabilită echitatea socială”, acest argument este greșit, or inculpatul a participat la examinarea cauzei atât în instanța de fond, cât și în cea de apel și nu s-a aflat în căutare.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Din conținutul cererii de recurs rezultă, că recurentul critică hotărârea în partea stabilirii pedepsei cu închisoare reală, solicitând să fie menținută sentința instanței de fond.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să intervină în soluțiile adoptate în latura pedepsei, când se constată că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Se reține că, conform art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, însă instanța de recurs precizează că recurentul referindu-se la pct. 6 din norma menționată, indicând că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, nu și-a argumentat motivul arătat, ceea ce rezultă că acesta este indicat declarativ.

În ce privește argumentul care reprezintă temeiul prevăzut la pct. 10), alin (1) art. 427 Cod de procedură penală conform căruia *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, Colegiul reține, că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică decizia instanței de apel numai cu referire la pedeapsa stabilită, solicitând aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Analizând temeiul invocat, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul consideră că, în prezenta speță acesta nu și-a găsit confirmarea, iar instanța de apel la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului și-a motivat just soluția adoptată, ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală. Pedeapsa stabilită inculpatului este

echitabilă, legală și bine individualizată, aplicată în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale ale aceluiași Cod, ținându-se cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestuia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând cont de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei și cuantumului pedepsei. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul și prin urmare, instanța de apel corect a ajuns la concluzia că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în privința lui Babei Radu poate fi atins doar prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare reală.

În ce privește argumentele cu privire la posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, Colegiul le consideră neîntemeiate, deoarece analizând decizia atacată, se constată că instanța de apel și-a motivat soluția în ce privește stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă în privința inculpatului, concluzionând că nu este posibilă aplicarea pedepsei condiționate.

Însă, referitor la chestiunea de individualizare a pedepsei reținute în sarcina inculpatului de către instanța de apel, și anume, prin care acesta a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate pe un termen de 4 ani, cu excluderea art. 90 Cod penal (aplicat de către prima instanță), instanța de recurs o apreciază drept una motivată.

După individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa numită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei poate fi atins și prin suspendarea executării pedepsei aplicate vinovatului pe un termen de probă.

Așadar, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de el este un incident în viața acesteia.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, *la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.*

În speță, reieșind din soluția adoptată de instanța de apel, se constată că, la stabilirea și aplicarea pedepsei în privința inculpatului, instanța de fond nu a ținut cont de scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 61 și 75 Cod penal, nu a ținut seama de faptul că reținutul nu a conștientizat cele săvârșite, fiind anterior judecat, deși antecedentul penal este stins, infracțiunea comisă se atribuie la categoria celor grave, modul cum a fost săvârșită, - circumstanțe care, per ansamblu, nu permit instanței stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

Astfel, instanța de recurs apreciază că modalitatea de executare aleasă și quantumul pedepsei aplicate pentru infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal săvârșită de Babei Radu, stabilită de instanța de apel este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă și urmările produse.

Colegiul penal consideră neîntemeiate argumentele recurentului, deoarece analizând decizia atacată, se constată că instanța de apel și-a motivat soluția în ce privește stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă în privința inculpatului și reieșind din cele expuse supra, din materialele cauzei, instanța de recurs conchide că, concluzia instanța de apel referitor la stabilirea pedepsei reale este legală și întemeiată.

Cât privește dezacordul apărătorului privitor la faptul că instanța de apel a invocat în decizia sa: „, se reține ca plauzibil argumentului procurorului potrivit căruia, la emiterea sentinței instanța de fond a aplicat o pedeapsă prea blândă, la caz aplicarea art. 90 Cod penal, nu va putea fi executată de inculpat care se află în căutare, astfel nu va putea fi restabilită echitatea socială”, instanța de recurs constată acest argument al recurentului ca neîntemeiat, or, potrivit proceselor-verbale, inculpatul s-a eschivat de la participarea la ședințele de judecată (vol- I, f.d. 135, 142-143, 147-148, 158-159), ceea ce a dus la adoptarea încheierii de aducere silită a ultimului (vol-I, f.d.149-150), de anunțare a lui în căutare și la pornirea dosarului de căutare (vol-I, f.d. 160-161), iar fiind reținut de poliție la intrarea în țară prin PTF Chișinău- Aeroport, a semnat recipisa prin care s-a obligat să se prezinte la ședința de judecată. (vol- I, f.d.167-168).

În consecință, Colegiul conchide că hotărârea recurată corespunde tuturor

prevederilor legii de procedură penală, este întemeiată, iar temeiurile invocate de recurent nu persistă în cauză, astfel, instanța de recurs concluzionează asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Dudulica Libomir, în numele inculpatului Babei Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui **Babei Radu XXXXX** ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată la 06 aprilie 2020.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun